

ภาษา

Life
Balance

จีน

INFOGRAPHIC

ฝึกภาษาจีนในชีวิตประจำวันรอบด้านได้ด้วยตัวเอง
อ่านง่าย ไม่เครียด นำเสนอด้วย Infographic เพื่อให้เข้าใจภาษาจีนง่ายขึ้น

- รวมบทสนทนาจีนที่ใช้ได้จริงในหลากหลายสถานการณ์
- ตัวอย่างประโยคที่พบบ่อยในชีวิตประจำวัน
- เข้าใจและจดจำได้ง่ายด้วยภาพ Infographic
- พร้อมคำศัพท์น่ารู้ท้ายบท จำง่ายสุดๆ

โดย พิมพพิศา เอี่ยมทิพย์

ภาษาจีน Infographic

ผู้เขียน

พิมพ์พิศา เอี่ยมทิพย์

บรรณาธิการ

พิมพ์ชนก อินอ่ำ, เมทินี พลัง

ผู้ตรวจทาน

ณัฏฐา หาญทวีวงศ์, สมจิตต์ สมปอง

และพิสูจน์อักษร

ISBN

978-616-381-166-0

ราคา

199 บาท

จัดทำโดย

สำนักพิมพ์ Life Balance

379/13 เอกมัยคอมเพล็กซ์ ถนนสุขุมวิท 63

แขวงคลองตันเหนือ เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110

โทร. 084-875-5868, 089-200-1303

E-mail : dp_publish@hotmail.com

www.inspal.co.th

จัดจำหน่ายโดย

บริษัท ซีอีดูเคชั่น จำกัด (มหาชน)

เลขที่ 1858/87-90 ถนนเทพรัตน

แขวงบางนาใต้ เขตบางนา กรุงเทพฯ 10260

โทร. 0-2826-8000 โทรสาร 0-2826-8999

www.se-ed.com

ข้อมูลทางบรรณานุกรมของสำนักหอสมุดแห่งชาติ

National Library Of Thailand Cataloging In Publication Data

พิมพ์พิศา เอี่ยมทิพย์.

ภาษาจีน infographic .-- กรุงเทพฯ : อินส์พัล, 2562.

360 หน้า.

1. ภาษาจีน -- บทสนทนาและวลี. I. ชื่อเรื่อง.

495.183495911

ISBN 978-616-381-166-0

สงวนลิขสิทธิ์ตามพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับเพิ่มเติม) พ.ศ. 2558

ห้ามคัดลอก ถ่ายเอกสารหรือพิมพ์ หรือนำไปเก็บไว้ในระบบที่สามารถถ่ายข้อมูลได้

ไม่ว่าบางส่วนหรือทั้งหมดของหนังสือนี้ โดยไม่ได้รับอนุญาตจากทางบริษัทเป็นลายลักษณ์อักษร

สารบัญ

บทที่ 1	พื้นฐานการออกเสียงภาษาจีน	6
บทที่ 2	การทักทาย	19
บทที่ 3	การแนะนำตัวเอง	35
บทที่ 4	การสนทนาทางโทรศัพท์	51
บทที่ 5	การนัดหมาย	65
บทที่ 6	วัน เดือน ปี	77
บทที่ 7	เขามีรูปร่างลักษณะเป็นอย่างไร	89
บทที่ 8	ถามทาง	105
บทที่ 9	นี่คือครอบครัวของฉัน	123
บทที่ 10	งานอดิเรก	139
บทที่ 11	อากาศ	151
บทที่ 12	ไปแลกเงินที่ธนาคาร	167

บทที่ 13 จอกลงหน้า 183

บทที่ 14 ไปริมของอ้อย 203

บทที่ 15 เดินเล่นในซูเปอร์มาร์เก็ต 221

บทที่ 16 ซื้อเสื้อผ้า 235

บทที่ 17 ซื้อของออนไลน์ 253

บทที่ 18 ชมภาพยนตร์ 265

บทที่ 19 ไปสวนสัตว์ 275

บทที่ 20 ไปไหว้พระ 293

บทที่ 21 ฉลองตรุษจีน 301

บทที่ 22 พบแพทย์ 321

บทที่ 23 สู้ลั่นตัววันเกิด 339

บทที่ 24 ไปร่วมงานแต่งงานของเพื่อน 349

บทที่ 1

พื้นฐาน การออกเสียง ภาษาจีน

หลายคนที่เรียนภาษาจีนมักจะถามว่า “อยากเก่งภาษาจีนต้องเริ่มอย่างไร” คำตอบคือ “ต้องเริ่มจากพื้นฐานก่อน” ซึ่งพื้นฐานของภาษาจีนก็คือการอ่านตัว 拼音 (Pīnyīn) (พินอิน) นั่นเอง

ตัวอักษรจีนที่เราใช้ในปัจจุบันมีไม่ต่ำกว่า 80,000 ตัวอักษร จึงเป็นไปได้ที่เราจะรู้และจดจำได้ทั้งหมด ดังนั้นพินอินจึงเป็นเครื่องมือสำคัญที่ใช้สำหรับอ่านตัวอักษรเหล่านั้น ถ้ามองว่าหากไม่ฝึกพินอินและจดเป็นคำอ่านภาษาไทยแทนได้ไหม คำตอบก็คือได้ค่ะ แต่ปัญหาคือคำบางคำในภาษาจีนไม่สามารถถอดเสียงด้วยภาษาไทยได้อย่างชัดเจน จึงทำให้ผู้เรียนจดจำเสียงแบบผิดๆ ดังนั้นเราควรมาฝึกอ่านพินอินกันดีกว่า

พยัญชนะ 声母 (shēngmǔ) (เชิงหู)

b (โป) ¹	p (พอ)	m (โม)	f (ฟอ)	d (เตอ)	t (เทอ)	n (เนอ)	l (เลอ)
g (เกอ)	k (เคอ)	h (เฮอ)		j (จี)	q (ชี)	x (ซี)	
zh (จื่อ)	ch (ชือ)	sh (ซือ)	r (ยรื่อ) ^{2,3}	z (ลื่อ)	c (ชี)	s (ซี)	
y (อี)	w (อู)	yu (ยวี) ⁴					

¹ บางคนอาจออกเสียง “ปัว” หรือ “เปอ” ขึ้นอยู่กับสำเนียงของแต่ละคน

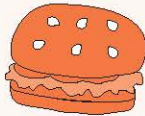
² 卷舌音 juǎn shé yīn คือ การออกเสียงม้วนลิ้น หรือการใช้ปลายลิ้นแตะเพดานปากค้างไว้แล้วเปล่งเสียงคำนั้นๆ ซึ่งแตกต่างจากการกระดกลิ้นในภาษาไทย

³ r ออกเสียง “ย” ไม่ใช่เสียง “ร”

⁴ ออกเสียงในลักษณะรูปปากกลมๆ ปักกิ่งออกเสียง “ยวี” ได้ห้วนออกเสียง “อวี”

สระ 韵母 (yùnmǔ) (ยวันหมู่)

สระเดี่ยว	a อา	o ออ	e เออ	i อี	u อุ	ü อวี			
สระคู่	ai ไอ	ei เอย	ui อุย	ao เอา	ou โอุ	iu อิว	ie ⁵ เอีย	üe เอวีย	er เออร์
	an อัน	en เอน	in อิน	un उन	ün ยวิน	ang อัง	eng เอ็ง	ing อิง	ong อง
สระผสม	ia เอีย	ie เอีย	iao เอียว	ian เอียน	in อิน	iang เอียง			
	ua อวา	uo อัว	uai ไว	uan อวน	uang อวง				
	üe เอวีย	üan เอวียน	ün อวิน	long โอง					

⁵ ออกเสียงเอีย แต่ปากออกข้าง เหมือนรูปปากกำลังยิ้ม

วรรณยุกต์ 声调 (shēngdiào) (เชิงเตี้ยว)

妈 mā (มา) 麻 má (หมา) 马 mǎ (หม่า) 骂 mà (ม่า) 吗 ma (มะ)

วรรณยุกต์จีนมีทั้งหมด 4 เสียงและเสียงพิเศษ 1 เสียง

เรียกว่า 轻声(qīngshēng) (ชิงเชิง)

หรือเสียงเบา โดยจะออกเสียงเพียงครึ่งเดียว

ā อา	á อ่า	ǎ อ๋า	à อ้า
ō ออ	ó อ้อ	ǒ อ่อ	ò อั่ว
ē เออ	é เอ้อ	ě เอ๋อ	è เอั่ว
ī อี้	í อี้	ǐ อี้	ì อี้
ū อุ	ú อุ	ǔ อุ	ù อุ
ü อวี	ú อวี	ǔ อวี	ù อวี

ต่อมาเป็นขั้นตอนการนำพยัญชนะมาผสมกับสระ

b ปอ+ā อา = ปา	p พอ+ō ออ = พอ	m มอ+ē เออ = เมอ	f ฟอ+ī อี้ = ฟี้
b ปอ+á อ่า = ป่า	p พอ+ó อ้อ = พอ	m มอ+é เอ้อ = เหมอ	f ฟอ+í อี้ = ฟี้
b ปอ+ǎ อ๋า = ป่า	p พอ+ǒ อ่อ = ผ่อ	m มอ+ě เอ๋อ = เหม่อ	f ฟอ+ǐ อี้ = ฟี้
b ปอ+à อ้า = ป่า	p พอ+ò อั่ว = ฟั่ว	m มอ+è เอั่ว = เม่อ	f ฟอ+ì อี้ = ฟี้

ตารางพินอินแบบจัดเต็ม

ตารางที่เว้นว่างคือตัวอักษรที่ใช้กับสระนั้นๆ ไม่ได้

	a	o	e	i	ai	ei	ao	ou	an	en	ang	eng
	อา	ออ	เออ	อี/อี้อ	ไอ	เอย	เอา	โอว	อัน	เอิน	อัง	เอิง
b	ba	bo		bi	bai	bei	bao		ban	ben	bang	beng
ป	ปา	ปอ		ปี้	ปไ	เปย	เปา		ปัน	เปิน	ปัง	เปิง
p	pa	po		pi	pai	pei	pao	pou	pan	pen	pang	peng
พ	พา	พอ		ฟี่	ฟไ	เพย	เพา	โพอ	พัน	เพิน	ฟัง	เฟิง
m	ma	mo	me	mi	mai	mei	mao	mou	man	men	mang	meng
ม	มา	มอ	เมอ	มี	มไ	เมย	เมา	มโว	มัน	เมิน	มัง	เมิง
f	fa					fei		fou	fan	fen	fang	feng
ฟ	ฟา					เฟย		โฟ	ฟัน	เฟิน	ฟาง	เฟิง
d	da		de	di	dai	dei	dao	dou	dan		dang	deng
ด	ดา		เดอ	ดี	ดไ	เดย	เตา	โต	ตัน		ดัง	เดิง
t	ta		te	ti	tai		tao	tou	tan		tang	teng
ท	ทา		เทอ	ที	ไท		เทา	โท	ตัน		ทัง	เทิง
n	na		ne	ni	nai	nei	nao		nan	nen	nang	neng
น	นา		เนอ	นี	ไน	เนย	เนา		นัน	เนิน	นัง	เนิง
l	la		le	li	lai	lei	lao	lou	lan		lang	leng
ล	ลา		เลอ	ลี	ไล	เลย	เลา	โล	ลัน		ลัง	เลิง
g	ga		ge		gai	gei	gao	gou	gan	gen	gang	geng
ก	กา		เกอ		ไก	เกย	เกา	โก	กััน	เกิน	กััง	เกิง
k	ka		ke		kai		kao	kou	kan	ken	kang	keng
ค	คา		เคอ		ไค		เคา	โค	คััน	เคิน	คััง	เคิง
h	ha		he		hai	hei	hao	hou	han	hen	hang	heng
ฮ	ฮา		เฮอ		ไฮ	เฮย	เฮา	โฮ	ฮััน	เฮิน	ฮััง	เฮิง

4 บรรทัดแรกในตารางคือตัวออกเสียงม้วนลิ้น
 卷舌音 juǎn shé yīn (เจวี่ยน เสอ ยิน) ซึ่งต้องใช้ปลายลิ้น
 แตะเพดานปากค้างไว้แล้วจึงเปล่งเสียงคำนั้นๆ
 สระที่ใช้สะกดกับตัวอักษร zh ch sh z c s
 ซึ่งออกเสียง จ ช ซ จะใช้สะกดกับ j q x ไม่ได้

	a	e	er	i	ai	ei	ao	ou	an	en	ang	eng
	อา	เออ	เออร์	อีอ	ไอ	เอย	เอา	โอว	อัน	เอิน	อัง	เอิง
zh	zha	zhe		zhi	zhai	zhei	zhao	zhou	zhan	zhen	zhang	zheng
จื่อ	จา	เจอ		จื่อ	ไจ	เจย	เจา	โจว	จัน	เจิน	จัง	เจิง
ch	cha	che		chi	chai		chao	chou	chan	chen	chang	cheng
ชือ	ชา	เชอ		ชือ	ไช		เช่า	โชว	ชัน	เชิน	ชัง	เชิง
sh	sha	she		shi	shai		shao	shou	shan	shen	shang	sheng
ชือ	ชา	เชอ		ชือ	ไช		เช่า	โชว	ชัน	เชิน	ชาง	เชิง
r		re		ri			rao	rou	ran	ren	rang	reng
ยรื่อ		เยอร์		ยรื่อ			เยรา	โยรว	ยรัน	เยริน	ยรัง	เยริง
z	za	ze		zi	zai	zei	zao	zou	zan	zen	zang	zeng
จี้	จา	เจอ		จี้	ไจ	เจย	เจา	โจว	จัน	เจิน	จัง	เจิง
c	ca	ce		ci	cai		cao	cou	can	cen	cang	ceng
ชี	ชา	เชอ		ชี	ไช		เช่า	โชว	ชัน	เชิน	ชัง	เชิง
s	sa	se		si	sai		sao	sou	san	sen	sang	seng
ชี	ชา	เชอ		ชี	ไช		เช่า	โชว	ชัน	เชิน	ชัง	เชิง

ตารางพินอินตระกูลที่ใช้สระ “i อี” สะกด

	i อี	ia เอีย	ie เอีย	iao เอียว	iu อิว	ian เอียน	in อิน	iang เอียง	ing อิง
b ป	bi ปี้		bie เปีย	biao เปียว		bian เปียน	bin ปิ่น		bing บิง
p พ	pi พี		pie เพีย	piao เพียว		pian เพียน	pin พิน		ping พิง
m ม	mi มี		mie เมีย	miao เมียว	mju มิว	mian เมียน	min มิน		ming มิง
d ด	di ดี		die เดีย	diao เดียว	diu ติว	dian เตียน			ding ดิง
t ท	ti ที		tie เทีย	tiao เทียว		tian เทียน			ting ทิง
n น	ni নী		nie เนีย	niao เนียว	niu นิว	nian เนียน	nin นิน	niang เนียง	ning นิง
l ล	li ลี	lia เลีย	lie เลีย	liao เลียว	liu ลิว	lian เลียน	lin ลิน	liang เลียง	ling ลิง
j จ	ji จี	jia เจีย	jie เจีย	jiao เจียว	jiu จิว	jian เจียน	jin จิน	jiang เจียง	jing จิง
q ช	qi ชี	qia เหีย	qie เหีย	qiao เหียว	qiu ชีว	qian เหียน	qin ชิน	qiang เหียง	qing ชิง
x ซ	xi ซี	xia เซีย	xie เซีย	xiao เซียว	xiu ซีว	xian เซียน	xin ซิน	xiang เซียง	xing ซิง
y อี	yi อี้	ya ยา	ye เยีย	yao เยา	you โยว	yan เยียน	yin ยิ่น	yang ยั้ง	ying ยิง

ตารางพินอินตระกูลที่ใช้สระ “u ู” สะกด

	u อู	ua อาว	uo อัว	uai ไว	ui อุย	uan อวน	un อุน	uang อวง	ong อง
b ป	bu ปู								
p พ	pu พู								
m ม	mu มุ								
f ฟ	fu ฟู								
d ด	du ดู		duo ตัว		dui ดูย	duan ตวน	dun ตุน		dong ตง
t ท	tu ทู		tuo ทัว		tui ทุย	tuan ทวน	tun ทุน		tong ทง
n น	nu นู		nuo นิว			nuan นวน	nun นุน		nong นง
l ล	lu ลู		luo ลัว			luan ลวน	lun ลุน		long ลง
g ก	gu กู	gua กวา	guo กัว	guai ไกว	gui กุย	guan กวน	gun กุน	guang กวง	gong กง
k ค	ku คู	kua ควา	kuo ควัว	kuai ไคว	kui คุย	kuan ควน	kun คุน	kuang ควง	kong คกง
h ฮ	hu ฮู	hua ฮวา	huo ฮัว	huai ไฮว	hui ฮุย	huan ฮวน	hun ฮุน	huang ฮวง	hong ฮง

ตารางพินอินตระกูลที่ใช้สระ “u” สะกด แบบที่ 2

4 บรรทัดแรกในตารางคือตัวออกเสียงม้วนลิ้น
 卷舌音 (juǎn shé yīn) (เจวี่ยน เสอ ยิน) ซึ่งต้องใช้ปลายลิ้น
 แตะเพดานปากค้างไว้แล้วจึงเปล่งเสียงคำนั้นๆ
 สระที่ใช้สะกดกับตัวอักษร zh ch sh z c s
 ซึ่งออกเสียง จ ช ซ จะใช้สะกดกับ j q x ไม่ได้

	u	ua	uo	uai	ui	uan	un	uang	ong
	อู	อวา	อัว	ไว	อุย	อวน	उन	อวง	อง
zh	zhu	zhua	zhuo	zhuai	zhui	zhuān	zhun	zhuang	zhong
จื่อ	จู	จวา	จัว	ไจว	จุย	จวน	จุน	จวง	จง
ch	chu	chua	chuo	chuai	chui	chuan	chun	chuang	chong
ชือ	ชู	ชวา	ชัว	ไชว	ชุย	ชวน	ชุน	ชวง	ชง
sh	shu	shua	shuo	shuai	shui	shuan	shun	shuang	
ชือ	ชู	ชวา	ชัว	ไชว	ชุย	ชวน	ชุน	ชวง	
r	ru	rua	ruo		ruì	ruan	run		rong
ยรื่อ	ยรุ	ยรว	ยรว		ยรุย	ยรวน	ยรุน		ยรง
z	zu		zuo		zui	zuan	zun		zong
จี้	จู		จัว		จุย	จวน	จุน		จง
c	cu		cuo		cui	cuan	cun		cong
ซี	ซู		ซัว		ซุย	ซวน	ซุน		ซง
s	su		suo		sui	suan	sun		song
สือ	ซู		ซัว		ซุย	ซวน	ซุน		ซง
w	wu	wa	wo	wai	wei	wan	wen	wang	weng
อู	อู	วา	วอ	ไว	เวย	วัน	เวิน	วัง	เวิง

ตารางพินอินตระกูลที่ใช้สระ “ü (ยวี)” สะกด

• สระ ü (ยวี) ไม่ใช้กับ zh ch sh z c s แต่จะใช้กับ j q x เท่านั้น และเวลาเขียนไม่ต้องใส่จุดสองจุดบนหัวตัว ü (อวี)

• เมื่อเจอคำว่า ju qu xu เป็นอันรู้กันเลยว่าต้องออกเสียง “จวี ชวี ซวี” ห้ามอ่านว่า “จู ชู ซู” เด็ดขาด

• “n (เนอ) l (เลอ)” ก็พิเศษไม่แพ้กัน เพราะสองตัวนี้สามารถใช้ได้ทั้ง “u (อู)” และ “ü (อวี)”

• เวลา n (เนอ) l (เลอ) ใช้กับ ü (อวี) ต้องใส่จุดสองจุดบนหัวตัว ü (อวี) เพื่อกำกับแยกความชัดเจน

ดังนั้นจึงสรุปออกมาได้ว่า nu (หนู) lu (ลู) nü (นวี) lü (ลวี) และเวลาอ่านเราจะออกเสียงคำละพยางค์เท่านั้นว่า ju (จวี) qu (ชวี) xu (ซวี)

ห้ามอ่านแยกว่า ju (จะ-วี) qu (ชะ-วี) xu (ชะ-วี) เด็ดขาด

	ü อวี	üe เอวีย	üan เอวียน	ün อวิน	iong โอง
n น	nü นวี	nüe เนวีย			
l ล	lü ลวี	lüe เลวีย			
j จ	ju จวี	jue เจวีย	juan เจวียน	jun จวิน	jiong โจง
q ช	qu ชวี	que เชวีย	quan เชวียน	qun ชวิน	qiong ไชยง
x ซ	xu ซวี	xue เซวีย	xuan เซวียน	xun ซวิน	xiong ไชยง
yu ย	yu ยวี	yue เยวีย	yuan เยวียน	yun ยวิน	yong ยง

กฎของพินอิน 拼音规则

1. กฎ 〃 = 〃 “สามเจอสองเท่ากับสอง” คือ เมื่อวรรณยุกต์เสียงที่ 3 สองตัวอยู่ติดกัน ต้องผันเสียงตัวแรกให้เป็นวรรณยุกต์เสียงที่ 2 (แต่เวลาเขียน ให้เขียนเสียงสามเหมือนเดิม)

เช่น

你好 (nǐ hǎo) เวลาอ่านต้องออกเสียงว่า นี๋ ห่าว

五百 (wǔ bǎi) เวลาอ่านต้องออกเสียงว่า อู้ ไป

2. คำที่มีตัว 儿 (ér) อยู่ด้านหลังออกเสียง 卷舌音 (juǎn shé yīn) หรือออกเสียงม้วนลิ้น โดยใช้ปลายลิ้นแตะเพดานปากค้างไว้ แล้วจึงเปล่งเสียงคำนั้นๆ เช่น 一点儿 (yí diǎnr) (เวลาเขียนจะเขียนแค่ตัว r ตัดตัว e ออก)

3. ชื่อคน ชื่อสถานที่ ชื่อประเทศ และชื่อเฉพาะอื่นๆ เวลาเขียนพินอิน ต้องเขียนตัวแรกด้วยตัวพิมพ์ใหญ่

เช่น

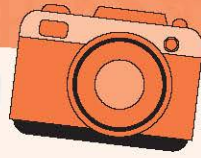
玛丽 (Mǎlì) (หม่าลี่) แม่รี่

泰国 (Tàiguó) (ไท่กั๋ว) ประเทศไทย

北京 (Běijīng) (เป่ย์จิง) ปักกิ่ง

黄河 (Huánghé) (หวงเหอ) แม่น้ำฮวงโห
หรือแม่น้ำเหลือง

4. การออกเสียง 一 (yī) (อี) หนึ่ง

4.1 เมื่อทำหน้าที่เป็นตัวเลขบอกลำดับ ได้แก่ วัน เดือน ปี
หมายเลขห้อง ฯลฯ ให้ออกเสียงเหมือนเดิม ไม่ต้องเปลี่ยนเสียง เช่น
一月 (yīyuè) (อีเยวี่) เดือนมกราคม

4.2 แต่ถ้า “一 (yī) (อี)” บวกด้วยวรรณยุกต์เสียงที่ 1 2 3 จะเปลี่ยน
เป็นเสียง 4 อ่านว่า “(yì) (อี้)” เช่น

一天 (yìtiān) (อีเทียน) หนึ่งวัน

一年 (yìnián) (อีเหนียน) หนึ่งปี

一秒 (yìmiǎo) (อีเหมี่ยว) หนึ่งวินาที

4.3 หาก “一 (yī) (อี)” บวกด้วยเสียง 4 จะเปลี่ยนเป็นเสียง 2
เช่น 一夜 (yíyè) (อีเย่) หนึ่งคืน

4.4 เมื่อคำว่า “一 (อี)” อยู่ในหมายเลขโทรศัพท์ให้อ่านออกเสียงเป็น
(yāo) (เยา) เช่น (081) 000-0000 อ่านเป็น (líng bā yāo) líng líng líng
líng líng líng líng (หลิง ปา เยา) หลิง หลิง หลิง หลิง หลิง หลิง หลิง

5. การออกเสียง 不 (bù) (ปู้) เมื่อตามด้วยเสียง 1 2 3 ออกเสียง “ปู้” เหมือนเดิม เช่น

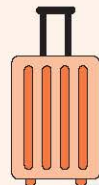
不听 (bù tīng) (ปู้ ทิง) ไม่ฟัง

不好 (bù hǎo) (ปู้ ห่าว) ไม่ดี

แต่หากบวกด้วยเสียง 4 จะเปลี่ยนเป็นเสียง 2 อ่านว่า “bú” หรือ “ปู้” เช่น

不是 (bú shì) (ปู้ ชื่อ) ไม่ใช่

不去 (bú qù) (ปู้ ชวี่) ไม่ไป

บทที่ 2

การทักทาย

打招呼

(Dǎzhāohū)

(ต้าเจาฮู)

การทักทายถือเป็นมารยาทอย่างหนึ่ง
ทุกประเทศทุกภาษาจึงต้องมีคำทักทายเป็น
ของตัวเอง ภาษาจีนก็เช่นกัน การทักทายใน
วัฒนธรรมจีนจะใกล้เคียงกับวัฒนธรรมไทยตรงที่
เวลาเจอหน้ากันก็ต้องทักทาย และเมื่อจะจากกัน
ก็ต้องกล่าวลา ซึ่งในประเทศจีนนั้น การทักทาย
ถือเป็นมารยาทที่สำคัญในการเริ่มเข้าสู่สังคมเลย
ทีเดียว ในบทนี้เราจะมาดูกันว่า การทักทายใน
ภาษาจีนนั้นพูดอย่างไรได้บ้าง

您好！我叫张爱丽，是曼谷快乐旅行社派来的，这是我的名片。

(Nín hǎo! Wǒ jiào Zhāng Àilì, shì Màngǔ kuàilè lǚxíngshè pài lái de, Zhè shì wǒ de míngpiàn.)

(หนิน ห่าว หว่อ เจี้ยว จาง อ้ายลี่ ชื่อ มั่นกุ๋ ไคว่เล่อ ลวี่ลิ่งเซ่อ
ไฟ ไหล เตอะ เจ้อ ชื่อ หว่อ เตอะ หมิงเพียน)

สวัสดีค่ะ ฉันชื่อจางอ้ายลี่ บริษัท Bangkok Happy ทัวร์ส่งมาค่ะ
นี่นามบัตรของฉันค่ะ

您是陈杰伦先生吗？

(Nín shì Chén Jiélún xiānsheng ma?)

(หนิน ชื่อ เจิน เจียหลุน เซียนเซิง มะ)

คุณคือคุณเจินเจียหลุนใช่ไหมคะ

张小姐下午好，是的，我是陈杰伦。
你称我杰伦也可以。

(Zhāng xiǎojiě xiàwǔ hǎo, shì de, wǒ shì Chén Jiélún. Nǐ chēng wǒ Jiélún yě kěyǐ.)

(จาง เสี่ยวเจีย เซียอู๋ ห่าว ชื่อ เตอะ หว่อ ชื่อ เจิน
เจียหลุน หนี่ เซิง หว่อ เจียหลุน เหย เซออี)

สวัสดีตอนบ่ายครับคุณจาง ใช่แล้ว ผมคือเจินเจียหลุน
คุณจะเรียกผมว่าเจียหลุนก็ได้ค่ะ

那，你叫我爱丽就行了，我是你的导游。
非常欢迎你來泰国。

(Nà, nǐ jiào wǒ Àilì jiù xíng le, wǒ shì nǐ de dǎoyóu.
Fēicháng huānyíng nǐ lái Tàiguó.)

(นำ หนี่ เจี้ยว หว่อ อ้ายลี่ จั้ว สิง เลอะ หว่อ ซื่อ หนี่ เตอะ เต่าโหยว
เพียฉาง ฮวนหยิง หนี่ ไหล ไท่กั๋ว)

ฉันคุณเรียกฉันว่าอ้ายลี่ก็ได้ค่ะ ฉันทำหน้าที่เป็นไกด์ของคุณ
ยินดีต้อนรับสู่ประเทศไทยค่ะ

路上辛苦了，我带你去吃午饭，然后送你去酒店，
(Lùshang xīnkǔ le, wǒ dài nǐ qù chī wǔfàn, ránhòu sòng nǐ qù jiǔdiàn,)

(ลูซัง ซินคุ เลอะ หว่อ ไต้ หนี่ ขวี่ ซื่อ อู่ฟาน ยรันโฮ่ว ซ่ง หนี่ ขวี่ จั้วเตียน)

เดินทางลำบากคงเหนื่อยแะเลยนะคะ เดี๋ยวฉันจะพาคุณไปทาน
อาหารกลางวัน จากนั้นค่อยพาคุณไปส่งที่โรงแรม

今天你先休息休息，明天我们才出去玩儿，好吗？

(jīntiān nǐ xiān xiūxi xiūxi, míngtiān wǒmen cái chūquè wánr, hǎo ma?)

(จินเทียน หนี่ เซียน ซิวลี่ ซิวลี่ หมิงเทียน หว่อเมิน ไฉ ซูขวี่ หวันร์ ห่าว มะ)

วันนี้คุณพักผ่อนก่อน พรุ่งนี้พวกเราค่อยไปเที่ยวกัน ดีไหมคะ

好的，谢谢。

(Hǎo de, xièxie.)

(ห่าว เตอะ เซี่ยเซี่ย)

ตกลง ขอบคุณครับ

คำศัพท์ใหม่

我
(wǒ)
(หว่อ)
ฉัน

你
(nǐ)
(หนี่)
คุณ, เธอ
(บุรุษที่ 2)

您
(nín)
(หนิน)
คุณ, ท่าน
(บุรุษที่ 2)
(เป็นคำสุภาพของ 你)

他
(tā)
(ทา)
เขา
(ใช้กับผู้ชาย)

她
(tā)
(ทา)
เขา
(ใช้กับผู้หญิง)

它
(tā)
(ทา)
มัน (ใช้กับสัตว์
พืช และสิ่งของ)

他们
(tāmen)
(ทาเหมิน)
พวกเขา (ผู้ชาย)

她们
(tāmen)
(ทาเหมิน)
พวกเขา (ผู้หญิง)

我们
(wǒmen)
(หว่อเหมิน)
พวกเรา

หากมีทั้งผู้หญิงและผู้ชาย อยู่ในกลุ่มเดียวกัน
ก็ใช้ 他们 (tāmen) (ทาเหมิน) คำนี้เช่นกัน

你们
(nǐmen)
(หนี่เหมิน)
พวกคุณ

先生
(xiānshēng)
(เซี่ยนเซิง)
คุณ (ผู้ชาย)

小姐
(xiǎojiě)
(เสี่ยวเจี๋ย)
คุณ (ผู้หญิง)

它们
(tāmen)
(ทาเหมิน)
พวกมัน

叫
(jiào)
(เจี้ยว)
เรียก

称
(chēng)
(เซิง)
เรียก, ชั่ง

是
(shì)
(ชื่อ)
เป็น, คือ, ใช่

这是
(zhè shì)
(เจ้อ ชื่อ)
นี่คือ

那是
(nà shì)
(น่า ชื่อ)
นั่นคือ

来
(lái)
(ไหล)
มา

去
(qù)
(ชวี)
ไป

吃
(chī)
(ชื่อ)
กิน

坐
(zuò)
(จั่ว)
นั่ง

出
(chū)
(ชู)
ออก

带
(dài)
(ไต้)
พก, พา

接
(jiē)
(เจีย)
รับ

送
(sòng)
(ซ่ง)
ส่ง

玩儿
(wánr)
(หวั่นร)
เที่ยว, เล่น

好
(hǎo)
(ห่าว)
ดี

可以
(kěyǐ)
(เขออี)
ได้, สามารถ
(ใช้ขออนุญาต)

很
(hěn)
(เห็น)
มาก

非常
(fēicháng)
(เฟยฉาง)
มากๆ, อย่างยิ่ง

累
(lèi)
(เลย)
เหนื่อย

真
(zhēn)
(เงิน)
จริงๆ

快乐
(kuàilè)
(ไคว่เล่อ)
มีความสุข,
สนุกสนาน

欢迎
(huānyíng)
(ฮวานหยิง)
ยินดีต้อนรับ

然后
(ránhòu)
(ยรันโฮ่ว)
หลังจากนั้น

休息
(xiūxi)
(ซิ่วซิ)
พักผ่อน

午饭
(wǔfàn)
(อู่ฟาน)
อาหารกลางวัน

导游
(dǎoyóu)
(เต๋าโหยว)
มัคคุเทศก์

名片
(míngpiàn)
(หมิงเพี้ยน)
นามบัตร

泰国
(Tàiguó)
(ไท่กั๋ว)
ประเทศไทย

酒店
(jiǔdiàn)
(จิว่เตี้ยน)
โรงแรม

旅行社
(lǚxíngshè)
(ลวี่สิงเซ่อ)
บริษัททัวร์

曼谷
(Màngǔ)
(มันกู่)
กรุงเทพฯ

หลักการใช้คำศัพท์

词语用法 (Cíyǔòngfǎ) (ฉือยวี่งฝ่า)

叫 (jiào) (เจี้ยว) แปลว่า เรียก ไม่ได้แปลว่า ชื่อ
หลายคนมักเข้าใจว่า 叫 แปลว่า “ชื่อ” เนื่องจากประโยค

我叫.....(wǒ jiào) (หว่อ เจี้ยว)

ฉันมีชื่อเรียกว่า.....

จึงทำให้เข้าใจคลาดเคลื่อนกันไปเล็กน้อย
คำว่า “ชื่อ” คือ

名字
(míngzi)
(หมิงจื)
ชื่อ

姓名
(xìngmíng)
(ซิงหมิง)
ชื่อและนามสกุล

ประโยคคำถามชื่อ

แบบทั่วไป

你叫什么？

(Nǐ jiào shénme?)

(หนี่ เจี้ยว เลินเมอะ)

คุณชื่ออะไร

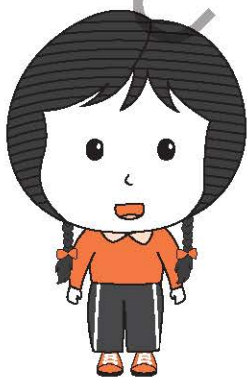
你叫什么名字？

(Nǐ jiào shénme míngzì?)

(หนี่ เจี้ยว เลินเมอะ หมิงจี)

คุณชื่ออะไร

แบบเป็นทางการ

请问，您贵姓？

(Qǐngwèn, nín guìxìng?)

(ฉิ่งเวิน หนิน กุ้ยซิง)

ขอถามหน่อยค่ะ คุณแซ่อะไรคะ

我要怎么称呼您？

(Wǒ yào zěnmě chēnghu nín?)

(หว่อ ย่าว เจินเมอะ เซิงฮู หนิน)

ฉันต้องเรียกคุณว่าอย่างไรคะ

我该如何称呼您？

(Wǒ gāi rúhé chēnghu nín?)

(หว่อ ไก ยฺรูเหอ เซิงฮู หนิน)

ฉันควรเรียกคุณอย่างไรดีคะ

🔍 คนจีนโดยทั่วไปถ้าเพิ่งรู้จักหรือไม่สนิทจะเรียกกัน
ด้วยแซ่ (นามสกุล) เหมือนฝรั่ง เช่น

陈先生
(Chén xiānsheng)
(เฉิน เซียนเซิง)
คุณเฉิน (ผู้ชาย)

张小姐
(Zhāng xiǎojiě)
(จาง เสี่ยวเจี๋ย)
คุณจาง (ผู้หญิง)

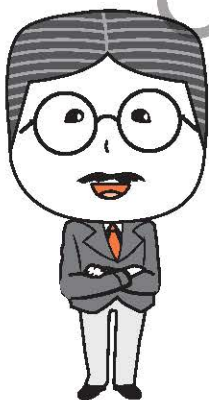
🔍 หรือถ้าผู้ใหญ่เรียกเด็กก็จะใช้ 小(xiǎo) (เสี่ยว)

小(xiǎo) (เสี่ยว) + แซ่ (นามสกุล)

🔍 การขึ้นต้นด้วย 小 แล้วตามด้วยแซ่ (นามสกุล)
เป็นการแสดงความเอ็นดู

小张 (xiǎo Zhāng) (เสี่ยว จาง)

小陈 (xiǎo Chén) (เสี่ยว เฉิน)

🔍 ถ้าเด็กเรียกผู้ใหญ่ก็จะใช้ 老 (lǎo) (เหล้า)
ขึ้นต้นบวกด้วยแซ่ (นามสกุล) เป็นการแสดง
ความเคารพ

老张 (lǎo Zhāng) (เหล้า จาง)

老陈 (lǎo Chén) (เหล้า เฉิน)

🔍 老(lǎo) (เหล้า) ไม่ได้แปลว่า เก่า หรือ
แก่ เพียงอย่างเดียว แต่ยังหมายถึง
ผู้ทรงภูมิ ผู้ทรงคุณวุฒิได้อีกด้วย เช่น

老师 (lǎoshī) (เหล้าซือ) ครู, อาจารย์

ปัจจุบันคนจีน คนฮ่องกง คนไต้หวัน
ส่วนใหญ่มีชื่อภาษาอังกฤษให้ดูเท่ๆ กันแล้ว ดังนั้น
คนไทยก็ไม่ต้องจิตตกว่าไม่มีแซ่ ไม่มีชื่อภาษาจีน
คนไทยเองก็สามารถใช้ชื่อภาษาอังกฤษ ชื่อเล่น
หรือชื่อที่ตั้งเองก็ได้ด้วยเช่นกัน แต่ถ้าอยากให้
เพื่อนคนจีนเรียกเราได้โดยไม่ออกเสียงเพี้ยน
ก็ต้องตั้งชื่อเป็นคำที่คนจีนออกเสียงได้ด้วยนะคะ
ไม่เช่นนั้นหากเขาออกเสียงเพี้ยน ออกเสียงไม่ชัด
เราจะได้ชื่อใหม่ไปโดยปริยายค่ะ

การกล่าวคำขอบคุณ

谢谢
(xièxie)
(เซี่ยเซี่ย)
ขอบคุณ

非常感谢
(fēicháng gǎnxiè)
(เฟยฉาง กันเซี่ย)
ขอบคุณ
(ซาบซึ่งใจมาก)

การตอบรับคำขอบคุณ

不谢
(bú xiè)
(บู เซี่ย)
ไม่ต้องขอบคุณหรอก
(กันเอง)

不用谢
(búyòng xiè)
(บูย่ง เซี่ย)
ไม่ต้องขอบคุณหรอก
(กันเอง)

不客气
(bú kèqi)
(บู เค่อชี)
ไม่ต้องเกรงใจ
(สุภาพ)

不用客气
(búyòng kèqi)
(บูย่ง เค่อชี)
ไม่ต้องเกรงใจ
(สุภาพ)

别客气
(bié kèqi)
(เปี้ย เค่อชี)
ไม่ต้องเกรงใจ
(สุภาพ)

การกล่าวคำขอโทษ

对不起

(duìbùqǐ)

(ดุยฺบูฉี)

ขอโทษ (ทั่วๆ ไป)

不好意思

(bù hǎo yìsi)

(บู๋ ห่าว อี้ซี่)

ขอโทษ (รู้สึกไม่ดีเลย
รู้สึกเสียมารยาท)

真抱歉

(zhēn bàoqiàn)

(เจิน เป้าเซียน)

ขออภัยจริงๆ

我向你道歉

(wǒ xiàng nǐ dàoqiàn)

(หว่อ เซียง นี เต้าเซียน)

ฉันต้องขอโทษคุณด้วย

请原谅

(qǐng yuánliàng)

(ฉิง เยวี่ยนเลียง)

โปรดให้อภัยด้วยเถิด

เมื่ออีกฝ่ายขอโทษมา เราก็ตอบว่า

没关系

(méiguānxi)

(เหมยกวานซี)

ไม่เป็นไร

แต่ถ้าเราไม่ให้อภัย
ไม่ยกโทษให้ จะพูดว่า

我不原谅你

(Wǒ bù yuánliàng nǐ)

(หว่อ บู เยวี่ยนเลียง นี)

ฉันไม่ยกโทษให้

แต่ตามมารยาทเราควรตอบว่า
没关系 (méiguānxi) (เหมยกวานซี)

การกล่าวลา

再见 (zàijiàn) (จ้ายี้เจี้ยน) พบกันใหม่ (บอกลาทั่วไป)

คำนี้ไม่ได้แปลว่า “ลาก่อน” เพราะคนจีนเชื่อว่าคนเรายังมีโอกาสได้พบกันอีกไม่วันใดก็วันหนึ่ง ไม่ได้ลาขาดจากกันแบบชั่ววินาทีรันดร์ หากตายจากกันหรือชาตินี้จะไม่พบเจอกันอีกแล้วจึงต้องใช้คำว่า ➡

永远告别
(yǒngyuǎn gàobié)
(หยงเยวี่ยน เก้าเบีย)
ขอลาตลอดกาล

หากรู้เวลาที่จะเจอกันใหม่ก็เอา
เวลามาใส่ข้างหน้าแล้วบวกด้วย
见 (jiàn) (เจี้ยน) พบ, เจอ

เวลา + 见 (jiàn) (เจี้ยน) พบ, เจอ

回头见
(huítóu jiàn)
(หุยโถว เจี้ยน)
แล้วเจอกัน

下午见
(xiàwǔ jiàn)
(เซี่ยอู่ เจี้ยน)
พบกันช่วงบ่าย

下一周见
(xià yìzhōu jiàn)
(เซี่ย อี้โจว เจี้ยน)
พบกันสัปดาห์หน้า

我先走了
(wǒ xiān zǒu le)
(หว่อ เซียน โจ่ว เลอะ)
ฉันไปก่อนนะ

待会儿见
(dài huìr jiàn)
(ไต่ ฮุยร์ เจี้ยน)
เดี๋ยวเจอกัน

六点见
(liù diǎn jiàn)
(ลิ่ว เตียน เจี้ยน)
พบกันตอนหกโมง

下星期见
(xià xīngqī jiàn)
(เซี่ย ซิงชี เจี้ยน)
พบกันสัปดาห์หน้า

我要走了
(wǒ yào zǒu le)
(หว่อ ย่าว โจ่ว เลอะ)
ฉันต้องไปแล้วนะ

一会儿见
(yíhuìr jiàn)
(อี้ฮุยร์ เจี้ยน)
เดี๋ยวเจอกัน

明天见
(míngtiān jiàn)
(หมิงเทียน เจี้ยน)
พบกันพรุ่งนี้

下个星期见
(xià ge xīngqī jiàn)
(เซี่ย เกอะ ซิงชี เจี้ยน)
พบกันสัปดาห์หน้า

后会有期
(hòu huì yǒu qī)
(โฮ่ว ฮุย โหยว ชี)
โอกาสหน้าพบกันใหม่
(ออกแนวจอมยุทธ์)

下周见
(xiàzhōu jiàn)
(เซี่ยโจว เจี้ยน)
พบกันสัปดาห์หน้า

明年见
(míngnián jiàn)
(หมิงเหนียน เจี้ยน)
พบกันปีหน้า

คุณรู้ไหม

你知道吗? (Nǐ zhīdào ma?) (หนี่ จื่อเต้า มะ)

การทักทายของจีนมีหลายแบบ โดยทั่วไปเรามักได้ยินคำว่า “你好(nǐhǎo) (หนี่ห่าว) สวัสดี” และ “您好(nínhǎo) (หนินห่าว) สวัสดี” ใช้ทักทายผู้อาวุโสกว่าหรือบุคคลที่เราต้องการให้เกียรติ ถ้าตั้งแต่สองคนขึ้นไปก็พูดว่า

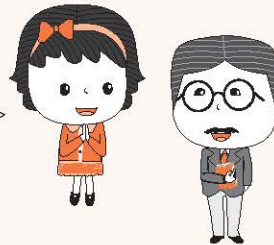
你们好
(nǐmen hǎo)
(หนี่เหมิน ห่าว)
สวัสดีพวกคุณ

หากต้องการทักทายแบบเจาะจงก็เรียกบุคคลผู้นั้นหรือชื่อของเขาบวกด้วย “好(hǎo) (ห่าว)” ชื่อ + 好(hǎo) (ห่าว) เช่น

爸爸好
(bàba hǎo)
(ป๊าปะ ห่าว)
สวัสดีค่ะ คุณพ่อ

张老师好
(zhāng lǎoshī hǎo)
(จาง เหล่าซือ ห่าว)
สวัสดีค่ะ ครูจาง

นอกจากนี้ยังมีการทักทายตามช่วงเวลาด้วย ได้แก่

早上好
(zǎoshang hǎo)

(จ้าวซัง ห่าว)

สวัสดีตอนเช้าหรือ
อรุณสวัสดิ์

中午好
(zhōngwǔ hǎo)

(จงอู่ ห่าว)

สวัสดีตอนกลางวัน

晚上好
(wǎnshang hǎo)

(หวั่นซัง ห่าว)

สวัสดีตอนกลางคืน
หรือราตรีสวัสดิ์

上午好

(shàngwǔ hǎo)

(ซังอู่ ห่าว)

สวัสดีตอนเช้าหรือ
อรุณสวัสดิ์

下午好

(xiàwǔ hǎo)

(เซี่ยอู่ ห่าว)

สวัสดีตอนกลางวัน

***ทักทายตามช่วงเวลาแบบชาวไต้หวัน

早安
(zǎo'ān)

(จ้าวอัน)

อรุณสวัสดิ์

午安
(wǔ'ān)

(อู่อัน)

สวัสดีตอนกลางวัน

晚安
(wǎn'ān)

(หวั่นอัน)

ราตรีสวัสดิ์

คนจีนนอกจากจะสวัสดิ์กันแบบต่างๆ แล้ว ยังมี
การทักทายแบบอื่นๆ ขึ้นอยู่กับสถานการณ์นั้นๆ เช่น

吃了没? (chīle méi?) (ซือเลอะ เหมย) กินข้าวหรือยัง
干什么? (gànrshénme?) (กั้นเสินเหมอะ) ทำอะไร
去哪儿? (qù nǎr?) (ชีวี่ นนาร์) ไปไหน

จีน

INFOGRAPHIC

ฝึกภาษาจีนแบบใหม่ด้วยภาพ Infographic
อ่านง่าย เข้าใจไว นำไปใช้ได้ทันที
ด้วยบทสนทนาในสถานการณ์ที่หลากหลาย
ตัวอย่างประโยค และคำศัพท์น่ารู้ท้ายบท
สามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน การท่องเที่ยว
การเรียน และการสอบได้อย่างมั่นใจ

เหมาะสำหรับนักเรียน นิสิต นักศึกษา
และผู้ที่ต้องการฝึกฝนภาษาจีนด้วยตัวเอง